

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סגן בנימין (בני) חנני ז"ל

בן אסתר וישראל

נולד בירושלים

בתאריך כ"ג באדר תשי"ב 23.3.1952

התגורר בירושלים

התגייס ביולי 1970

שרת בחטיבת הצנחנים

נפל בעת שירותו

י"א בתשרי תשל"ד 7.10.1973

נקבר בהר הרצל

אזור : ה חלקה 4 שורה 4 קבר 17:

בן 21 בנפלו

קורות חיים

בנימין (בני), בן אסתר וישראל, נולד ביום כ"ג באדר תשי"ב (23.3.1952) בירושלים. הוא למד בבית-הספר היסודי "תחכמוני" והמשיך את לימודיו היסודיים בבית-הספר "יפה נוף" בעיר הולדתו. את לימודיו התיכוניים החל בישיבת כפר מימון, וסיים בישיבת "אור עציון" שבתחומי המועצה האזורית שפיר. בני גדל בבית מסורתי והתחנך במוסדות חינוך שייחסו חשיבות יתירה לערכי האמונה היהודית. הוא היה נער רגיש וקשוב. עולמה של ירושלים, עיר הקודש, קסם לו עוד מילדות והוא הרבה לטייל בחוצותיה ואף מחוצה לה. לאחר תום הלימודים בבית-הספר היסודי הצטרף לתנועת הנוער של "בני עקיבא", ועד מהרה היה אחד הבולטים בקרב הפעילים. הוא עצמו החליט להמשיך את לימודיו התיכוניים בישיבה מחוץ לבית, ובחר בישיבת כפר מימון, שכן מצא בה שילוב מופלא של נוף הנגב, חיי כפר, תורה והשכלה. תקופת הלימודים הרחק מבית ההורים הפכה את הילד הרגיש לנער עצמאי ומבוגר. אותו זמן לא נטה ביותר ללימודים, אך לא החמיץ טיול בנופי הנגב המרהיבים, ורשם את חוויותיו והרגשותיו בחרוזים. אחד משיריו הרבים, "לילה בנגב", מתאר את אוירת המדבר המסתורי עם ליל: "רוגע הנגב עוטה שחורים, / גועים עגלים, פת ערבית עת לתת, / זועק גם התן, בוכה תמרוים, / יצא שומר מביתו כי הגיעה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

העת". מכתביו ושיריו של בני באותה תקופה משקפים נאמנה את הלכי רוחו: התלבטויות בעניין כללי התנהגות ואמות-מידה מוסריות בישיבה, הרהורים על מצבו של האדם והיהודי, געגועים לנערה אהובה, חלומותיו של נער מתבגר. בני חרז שירים גם בהשפעת משניותיהם של אביו ורבא, וכאובה ירושלים מסור הוא קושר לה כתרי תשבחות: "יפה היא ירושלים, אך ככל דבר יפה מחירה יקר ואינה נקנית בקלות. על זאת אומרת האגדה: עשרה חלקים של יסורים בעולם - תשעה בירושלים ואחד בכל העולם". בני ידע להעריך מה נתנה לו הישיבה: "הישיבה עשתה אותי לאדם, שכן אחרת הייתי כמו חברי בעיר, יושבי קרנות ומפצחי גרעינים..."

בני גויס לצה"ל בשלהי יולי 1970, והצטרף לגרעין נח"ל "יחדיו". לאחר הטירונות הלך עם חבריו לגרעין להיאחזות אל-על ברמת הגולן, שם כיהן בתפקיד מרכז הגרעין. הוא עבד בדיר, נשא בעול חיי היום-יום בנקודת ספר, ולאחר שנה השלים קורס צניחה והורשה לענוד כנפי צנחן. בני השתלם בקורס מ"כים, סיים אותו בציון גבוה (95) ונשלח לקורס קצינים. גם קורס זה סיים בהצטיינות, והוענקה לו דרגת סגן-משנה. ביולי 1973 החליט להאריך את שירותו הצבאי בשנה. בני היה חיל מסור. היה ידוע כמפקד קשוח וקפדן, שתבע ביצוע מדויק של המטלות. אך יחד עם זאת, ידע את הדרך אל לב פקודיו וחבריו לנשק והם אהבו אותו והוקירוהו. בני עבר את טבילת האש הראשונה שלו עוד לפני מלחמת יום-הכיפורים, שכן נמנה עם הכוח שפשט על בסיסי המחבלים בחופי לבנון. כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים עשה בני במשק הדתי רמת-מגשימים, ברמת הגולן. הוא נשלח בראש חוליה לצומת רפיד, כדי לסייע בבלימת ההתקפה הסורית. ביום י"א בתשרי תשל"ד (7.10.1973), נהרג בנימין בנצחו על המערכה האכזרית והובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל. הוא השאיר אחריו אב, אח ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סגן והוענק לו "עיטור העוז" על פועלו במלחמה, וזה נוסח תעודת העיטור: "ביום 7 באוקטובר 1973 נותר מוצב 'תל-סאקי', ברמת-הגולן, מכותר על-ידי כוחות סוריים גדולים. בשלב זה כבר היו נפגעים רבים ללוחמים במוצב, ומפקדם ביקש עזרה בדחיפות. סגן בנימין חנני ז"ל שמע במכשיר-הקשר את הבקשות לעזרה; הוא הציע ל-מג"ד לשלוח את מחלקתו לחבירה עם המוצב המותקף, למרות שידע ברורות שהכוחות הסוריים, החוסמים את הדרך הם גדולים במיוחד. הכוח בפיקודו של סגן בנימין חנני ז"ל, יצא למשימתו. הוא נתקל בכוח סורי, ובקרב עז הושמדה כמעט כל מחלקתו,

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

וגם הוא ביניהם. במעשהו זה גילה אחוות-לוחמים, אומץ-לב ודבקות במטרה".

במכתב תנחומים לאב השכול כתב מפקד הגדוד: "הכרנו את בני גם טרם קרב, כאדם, כמפקד, כחבר. משלנו היה ויקר לכולנו".

בחוברת תשרי תשל"ה של "מבע", ביטאון עובדי הסוכנות היהודית, כלולים דברים לזכרו של בנימין; חבריו וידידיו של בני לקטו את שיריו ואת רשימותיו וקבצו אותם בחוברת רבת היקף, שנקרא שמה "העוף הפורח שנשרף".

חנני בנימין

בן אסתר וישראל

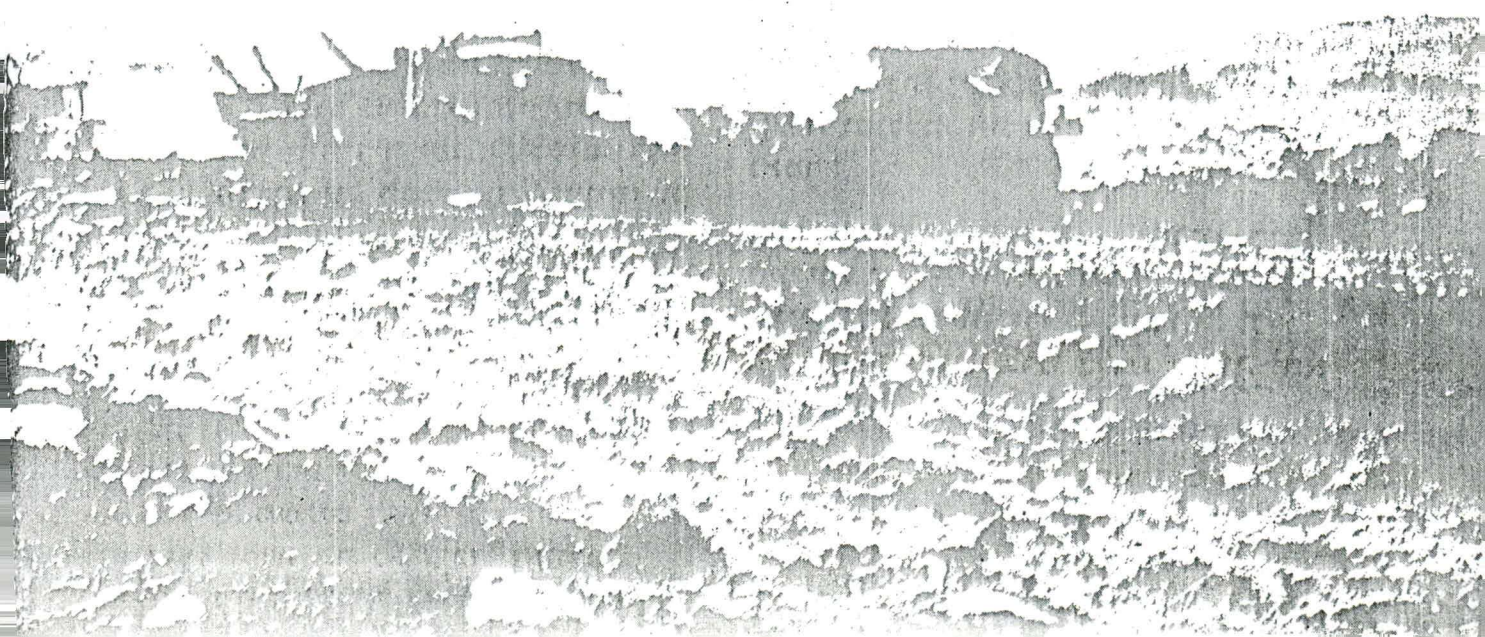
ירושלים

בחיי שלא-ברצונו ב"זרעים" — בטאונה של תנועת בני-עקיבא. בנימין הירבה לשוחח על שירה עם אביו, וכתבי-שירה היו מן המתנות שנהג בנימין להביא לאביו.

אומר האבא ישראל חנני : „בנימין ידע לבטא את עצמו בשירה, בסיגנון יפה, שופע קצב וריתמוס. הוא היה כפרח שטרם נפתח, כל כולו עודנו מכונס בפנימיותו. בחור צעיר מן הסוג המעולה ביותר, כזה פשטן. עלם תמיר הממלא את כל חובותיו בנאמנות וביושר. תמיד היה עליז ומפיח רוח של שמחה אצל הסובבים אותו”.

בנימין חנני נולד בירושלים בשנת 1952, להוריו אסתר וישראל — מן הוותיקים שבעובדי הסוכנות היהודית (כתב-קצרן). בנימין למד בבית-הספר העממי „תחכמוני” בירושלים, המשיך בישיבה התיכונית שבכפר-מימון, וסיים בישיבת אור-עציון בשפיר. היה חבר תנועת בני-

בנימין חנני כתב שירים בהסתר. את שירו האחרון העלה על הכתב סמוך לראש-השנה תשל"ד. היה זה שיר על המוות, שירו של עלם צעיר העומד משתומם ותוהה אל נוכח החידלון... אחדים משיריו של בנימין חנני פורסמו

עקיבא מילדותו, ובה עוצבה דמותו כירא-
שמיים המהדר במצוות, כצעיר המאמין
בהגשמה חלוצית ורואה בה משימה
לאומית מן הדרגה הראשונה, וכלוחם
נועז. בנימין אהב את הפעילות ואת
ההתרחשות, ובמיוחד אהב את הארץ —
היה קשור לנופיה והירבה לטייל בה.

לנח"ל התגייס בנימין חנני בשנת 1970,
עם חבריו לגרעין „יחדיו“ של בני-עקיבא.
בנח"ל עבר קורס מפקדי כיתות, אותו
סיים בהצטיינות, ומטעם הנח"ל נשלח
לקורס קצינים — אף אותו סיים
בהצטיינות וחזר לגדוד הנח"ל.

בנימין היה מרכז-הגרעין, ובתפקידו זה
יכול היה להתקדם במסלול שונה
לחלוטין. אלא שגדולה היתה אמונתו,
שקצצין וכמפקד תהיה תועלתו עולה על
זו של מרכז-הגרעין. הוא קיבל על עצמו
להשלים גם „שנת-קבע“ — בגדודו, כאשר
פיקד על מחלקה והגיע למעמד של סגן-
מפקד פלוגה (דרגת סגן הוענקה לו
לאחר-מותו).

בנימין אהב את חייליו-פיקודיו והוא בחר

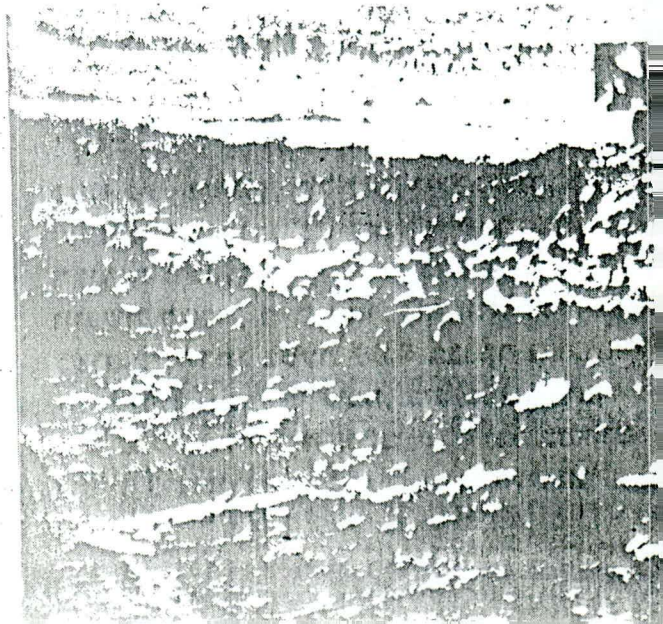
בדרך של פיקוד שיש עימו רוח של חברות
טובה. עם זאת היה מפקד קשוח וקפדן,
הוא תבע מן החיילים את המקסימום
ובאותה מידה תבע זאת מעצמו.

את טבילת-האש הראשונה עבר עוד לפני
מלחמת יום-הכיפורים, בעת שהיה עם
כח-אבטחה בפשיטת חיל-הים על מחנות-
מחבלים בחופי-לבנון. את חופשתו
האחרונה עשה בראש-השנה, בירושלים,
בחוג-המשפחה. בימי החג עבר לפני-
התיבה בבית-הכנסת שבשכונת סנהדריה
המורחבת. בצום-גדליה, שב לגדודו
שברמת-הגולן.

ביום-הכיפורים שהה בנימין חנני במשק
הדתי רמת-מגשימים אשר ברמת-הגולן
(חלק מגדודו עסק באיזור במשימות
מבצעיות). כאשר בצהרי יום-הכיפורים
פרצה המלחמה, יצא בראש חוליה
לצומת-רפיד, לסייע בבלימת המתקפה
הסורית. אנשי חוליתו היו חמושים
בבזוקות ובמקלעים וניהלו קרב עיקש
ומר, לביצוע המשימה אשר הוטלה
עליהם. בין השאר, היה עליהם לחלץ
חיילים שנותרו מנותקים באחד
הבונקרים. הנצורים בתוך הבונקר הבחינו
בבנימין חנני וחמשת חייליו, שהבקיעו
בנגמ"ש שלהם דרך אל התל. אולם
הנגמ"ש לא הגיע ליעדו, הוא נפגע באש
הסורית העזה. בנימין פקד לנטוש את
הנגמ"ש ולנסות להגיע אל הבונקר אחד-
אחד, אולם הללו לא הצליחו וכולם נפלו
בקרב.

לאחר מכן, סיפר מפקד הגדוד, כי אנשי
התל התפעלו מלחימתה של חוליית-
החילוץ. בלחימה זו שימש סגן בנימין
חנני דוגמה אישית ללוחמים אתו,
בחורים עזי-נפש, אשר לחמו כאריות,
מעטים מול רבים, עד שהוכרעו.

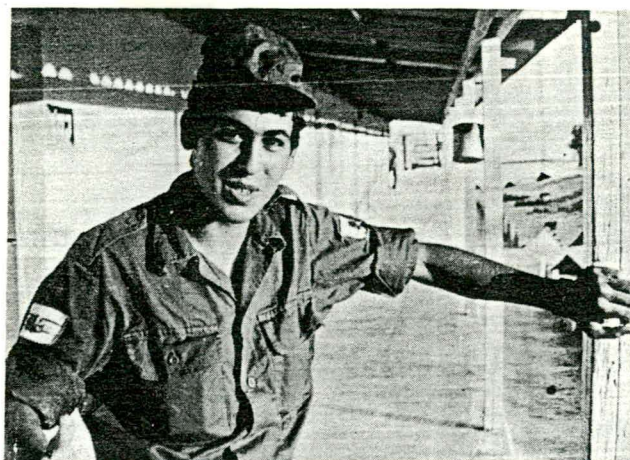
יהא זכרם ברוך.

יפה נור משוב כל הארץ (תהילים, מח, 3)

לזכרם

יואל גוטליב ז"ל

58

יזכור עם ישראל את בניו גיבוריו
ששפכו דמם על הגנת הארץ.
נזכור את האבות והבנים, שחרפו
נפשם למען עמם ובהם
בוגרי בית ספרנו:

יואל גוטליב הי"ד
בוגר מחזור א'

בני חנני הי"ד
בוגר מחזור ג'

שמסרו נפשם על הגנת המולדת
במלחמת יום הכיפורים.

תנצב"ה

בני חנני ז"ל

59